

Etiologia i leczenie grypy

Luty 1919

Karetki pogotowia w Wellington podczas epidemii grypy w 1918 roku. Nr ref.: PAColl-7489-69. Alexander Turnbull Library, Wellington, Nowa Zelandia. / records / 22511121

Bacillus grypy został opisany przez Pfeiffera i innych w 1892 roku, niedługo po ciężkiej europejskiej epidemii. w latach 1889–90 i przez długi czas uważano, że zarazki te są jedyną przyczyną choroby, powodując stany w drogach oddechowych sprzyjające rozwojowi drobnoustrojów zapalenia płuc. Wraz z rozwojem badań bakteriologicznych okazało się później, że objawy zwykle opisywane są jako takie grypy może pochodzić z organizmów innych niż pałeczki Pfeiffera. W ostatnim wydaniu serii „Manual of Medicine in the University” stwierdza się, że „wydaje się, że organizm ten w ostatnich latach stał się znacznie mniej powszechny w Wielkiej Brytanii niż w latach dziewięćdziesiątych i został w dużej mierze zastąpiony przez mikrokoki. catarrhalis i innych organizmów, nawet w przypadkach, gdy cechy kliniczne sugerują grypę.”

Uważa się, że choroba ma charakter endemiczny w północno-środkowej Azji. Nie ma wątpliwości, że infekcja rozprzestrzeniła się najszybszymi środkami transportu z prędkością pociągu ekspresowego. Do zarazków występujących w przypadkach grypy należą pałeczki Pfeiffera, paciorkowce Gram-dodatnie, dwojaki Gram-ujemne, pneumokoki, pałeczki Friedlandera i micrococcus catarrhalis. Nicolle i Lebailly 14 października 1918 roku wykazali, że choroba może być wywoływana u małp przez fiiltrat wykrztuśnego wirusa grypy po wstrzyknięciu podspojówkowym i nosowym, a także poinformowali, że zaszczepienie przefiltrowanej wydzieliny oskrzelowej chorych na grypę powodowało chorobę u dwóch mężczyzn zaszczepionych drogą podskórną. Tydzień później Dujarrie de la Rivière z powodzeniem zaszczepił się grypą z filtratu wykonanego z krwi osób zakażonych grypą, wykazując, że wirus jest obecny we krwi, a także w wydzielina oskrzelowa.

W grudniu 1918 roku Gibson, Bowman i Connor potwierdzili te wyniki. Wydaje się zatem pewne, że wirus grypy może przejść przez filtr Chamberlanda, a ciężar dowodów przemawia za wnioskiem, że istnieje jeszcze nieodkryty mikroorganizm, który jest przyczyną choroby. Taka jest opinia większości członków Konferencji Biura Wojennego. Niedawno ukazał się niepotwierdzony telegram informujący o odkryciu tego rodzaju określonego organizmu. Z drugiej strony może się zdarzyć, że *Bacillus Pfeiffera* może przejść przez filtr w jednej fazie cyklu jego rozwoju, a ostatnie badania Horta nadają temu pogładowi nieco koloru.

Jeśli chodzi o drażliwą kwestię leczenia, wszyscy są zgodni co do tego, że obecnie nie znamy żadnego leku, który miałby szczególne działanie na grypę. Podczas epidemii w latach dziewięćdziesiątych chinina była wychwalana, ale ostatnio okazała się mało przydatna, gdy salicylan sodu zyskał powszechną przychylność. Zapasy tego leku w Nowej Zelandii są gorszej jakości terapeutycznej, a salicyna jest preferowana i jest wysoce zalecana przez pana E. B. Turnera, który ma duże doświadczenie w jej stosowaniu. Królewskie Kolegium Lekarzy stwierdza w memorandum: „Ze względu na niepewność wynikającą z naszej obecnej wiedzy należy odczuwać znaczne wahanie w doradzaniu leczenia szczepionkami jako środka leczniczego”.

Przeczytaliśmy wiele raportów z całego świata o wynikach leczenia szczepionkami jako agencji profilaktyczno-leczniczej w grypie i są one bardzo sprzeczne, a jedyny werdykt jest obecnie „nieudowodniony”. Jednocześnie perspektywa jest bardzo jasna, że w najbliższej przyszłości, w świetle ostatnich postępów w badaniu etiologii choroby, dostępna będzie szczepionka, która zrewolucjonizuje leczenie plagi powodującej niewiele mniejsze zniszczenia niż wojna.

W Nowej Zelandii powołano Królewską Komisję w celu zbadania niedawnej epidemii grypy, która spowodowała wielką śmierć i kalectwo w tym kraju. Być może masy wciąż mają nadzieję na jakiś wspaniały wynik ze strony Królewskich Komisji, ale większość lekarzy, będąc dobrze poinformowanymi, nie będzie żywiła takich złudzeń. Organ składający się wyłącznie z osób świeckich jest tak samo kompetentny do badania poważnej i zapadającej choroby oraz jej konsekwencji, jak komitet lekarzy składałby sprawozdanie z Wyznania Wiary lub energii wodnej. Sądzimy, że to Palmerston powiedział, że modlił się żarliwie, aby ludzie nigdy nie zdali sobie sprawy z tego, jak mało mądrości nimi rządzi.

URL:

<http://www.nzma.org.nz/journal/read-the-journal/all-issues/2010-2019/2019/vol-132-no-1490-22-february-2019/7821>
